

EL PC CONTINUA SENSE HAVER RESOLT ELS SEUS PROBLEMES INTERNS

Anguita es posa nerviós

Al PC, els contactes que mantenen des de fa més d'un any alts càrrecs del partit amb membres del PSOE, per a discutir sobre la nova esquerra que sembla estar dibuixant-se a Europa, no han caigut gens bé. Per a Julio Anguita, secretari general del PCE, l'ambició d'alguns comunistes d'ocupar càrrecs és evident.

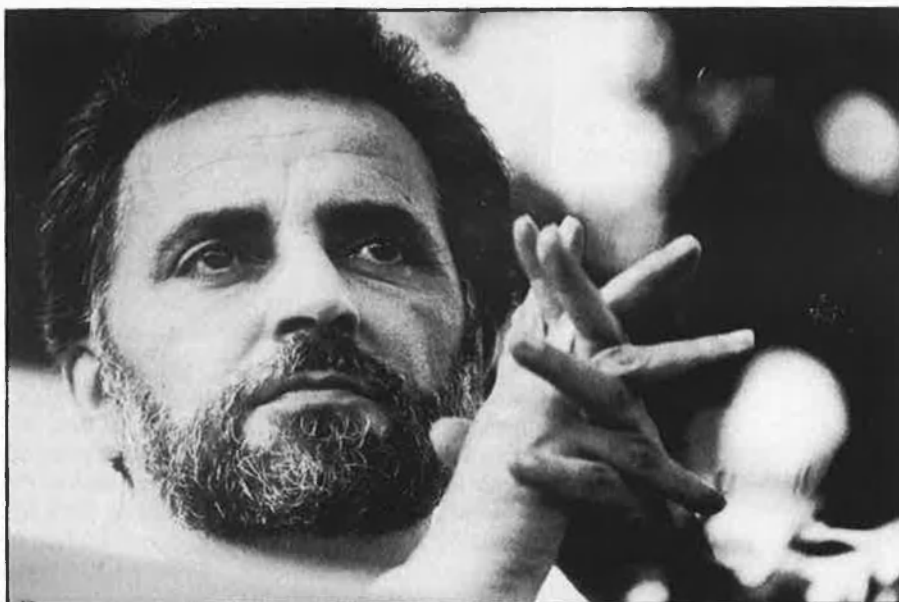
J. Hernández

Els contactes que es mantenen, des de fa un temps, entre destacats membres del PCE i dirigents del PSOE per a debatre, conjuntament, sobre la nova esquerra que sembla dibuixar-se a Europa i per a tractar de pensar, conjuntament també, sobre com es reflecteix aquest problema a l'estat espanyol, ha agafat de sorpresa a més d'un, sobretot en la direcció oficial del PCE.

Aquests encontres no són nous. Van nàixer fa més d'un any al voltant d'una mesa de discussió, secreta, per a no donar lloc a interpretacions errònies, segons un dels assistents, i té l'objectiu, en paraules d'un ex-dirigent comunista, de «superar una bretxa històrica produïda per males interpretacions i per errors comesos des dels partits i per l'absència de realisme polític en un sector important de la direcció comunista espanyola».

La filtració de l'existència d'aquestes reunions ha alçat ampolles en el PCE. Per al secretari general, Julio Anguita, es tracta, únicament de l'ambició d'alguns comunistes d'anar-se'n al PSOE per a aconseguir càrrecs. Per als comunistes al·ludits, «Anguita és incapaç de veure més enllà dels seus nassos i no fa més que encobrir, amb radicalismes verbals, la seua incapacitat per a oferir un programa polític realitzable i que torne a donar al PCE la confiança d'una part important de l'electorat».

El cas és que, davant una societat que evoluciona molt més ràpidament que les forces polítiques, un grup de dirigents dels dos grans corrents de l'esquerra espanyola s'han assegut a pensar sobre el futur. L'actitud del Partit Comunista Italià, una formació d'esquerres que té experiència de govern municipal, que no exigeix l'eixida del seu país de l'OTAN, que no s'ha ruboritzat a l'hora de proposar a la Democràcia Cristiana el famós Compromís Històric per a governar i que, últimament, està corregint la seua

Julio Anguita, secretari general del PCE.

apreciació de la socialdemocràcia europea en un sentit positiu, ha servit d'estímul al procés.

Tot i això, no cal considerar aquestes reunions amb excessiu optimisme, afirmen des del PSOE. La insistència dels dirigents comunistes en la correcció de les polítiques socialistes en Interior i Economia; la reacció d'alguns sectors socialistes de base, marcats per un anticomunisme visceral, i l'existència d'un «front intern», com és la polèmica amb UGT, no afavoreixen el procés. En qualsevol cas, l'aparició de nous fenòmens ideològics com l'ecologisme i el pacifisme en forma de moviments massius, la debilitat del sindicalisme clàssic, producte de la transformació que les noves tecnologies estan introduint entre els treballadors en general i la disputa, des de la dreta, de terrenys ideològics, que fins ara eren llocs on campaven les idees d'esquerra, creen les condicions per a una reflexió sobre el futur dels projectes de transformació de la societat europea del segle que ve.

Però, aquest procés d'apropament pot convertir-se, també, en un trampolí per a determinats dirigents socialistes

que semblen haver descobert, recentment, les virtuts del liberalisme. Els assistents a aquests contactes per part comunista no volen avalar, en cap cas, les polítiques de Corcuera i Solchaga, fent especial incidència en aquest últim, per al qual es fan servir els mateixos arguments que la UGT.

Si es produeix un acord perquè els dirigents comunistes s'integren, de moment, en el PSOE, i des de la UGT s'imposa un debat en tota la seua extensió sobre la política econòmica, alguns ministres socialistes es trobaran amb dificultats. De fet, el vicepresident Alfonso Guerra, que mai ha parlat massa alt sobre aquest tema, ha introduït en el programa 2000, vast projecte socialista per a elaborar un programa nou i consensuat amb els sectors socials per a les pròximes dècades, una sèrie de propostes que posen en qüestió les afirmacions que, cada dia, fa Carlos Solchaga.

El cas és que algú, a l'estat espanyol, ha pres la iniciativa de pensar el futur de l'esquerra, un futur del qual, agraïde o no, els socialistes no poden ser exclosos i els comunistes no haurien de quedar-ne fora. □